

**K. B. Andersen (S):**

Det lovforslag, der nu skal stemmes om, har haft en meget let gang gennem tinget. Der blev slet ikke sagt noget ved anden behandling, og der forelå også en betænkning, hvori hele udvalget enstemmigt gik ind for vedtagelse af dette forslag. Jeg vil dog gerne nu ved tredje behandling gøre den bemærkning, at dette lovforslag jo omhandler opbygningen af et af vore ministerier, nemlig af udenrigsministeriet, og udenrigstjenesten angiver, hvilke afdelinger dette ministerium har, og dermed også hvilke opgaver det har. Jeg synes, det er værdifuldt, at et samlet udvalg kan gå ind for dette forslag.

Der tales meget om administration i denne tid, og hvad administrationen skal beskæftige sig med. Første gang efter valget, hvor vi her beskæftiger os med en vigtig administrations opbygning, er der altså et enigt udvalg, der går til folketinget og beder folketinget om at stemme for dette lovforslag. Det synes jeg bør understreges. Forslaget blev fremsat af den tidligere regering, nåede ikke at blive behandlet, blev genfremsat uændret af den nuværende regering, så der er altså også på den måde enighed om forslaget.

Jeg vil ikke tage brødet ud af munden på ministeren ved at takke udvalget, det vil han sikkert gerne gøre om lidt, men jeg vil bare udtrykke glæde over, at vi er enige om dette lovforslag.

**Ib Nørhund (DKP):**

Ja, det er ikke så meget for at spolere hr. K. B. Andersens glæde, men af hensyn til offentligheden og for at henlede opmærksomheden på, at der her er tale om et skridt, om end beskedent, på den stilfærdige integrations vej, hvorefter Danmark tilpasses EF. Jeg skal meddele, at vores gruppe agter at stemme imod.

**Udenrigsministeren (Guldborg):**

Jeg betragter forslaget som et udpræget administrativt forslag, og jeg takker udvalget, fordi det har givet den samlede tilslutning til den organisation, som man nu kan arbejde videre med.

Hermed sluttede forhandlingen.

**Lovforslaget**

vedtoges med 162 stemmer mod 5.

**Første næstformand (Grete Hækkerup):**

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

*Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af konvention om fiskeri og bevaring af de levende rigdomskilder i Østersøen og Bælterne.*

(Første behandling af forslaget til folketingsbeslutning (nr. XIX) findes i tidenden sp. 3186).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

**Forslaget til folketingsbeslutning**

vedtoges enstemmigt med 168 stemmer.

**Første næstformand (Grete Hækkerup):**

Der vil nu blive givet udenrigsministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

*Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om udøvelse af tandlægevirksomhed. (Tandplejere).*

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 34) findes i tidenden sp. 3431).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

**Lovforslaget**

vedtoges enstemmigt med 168 stemmer.

**Første næstformand (Grete Hækkerup):**

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

*Tredje behandling af forslag til lov om grundforbedringslån.*

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 35) findes i tidenden sp. 3435).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

**Glistrup (FP):**

Fra et skatteydernes synspunkt er det foreliggende lovforslag et stort fremskridt, idet der ved forslaget opnås, at langt de værste tænder på den gældende lov fra 1970 trækkes ud, de penge, som går til statslån og statstilskud.

Imidlertid bliver der jo tilbage nogle administrationsomkostninger, og der bliver tilbage en før-førsteprioritetsordning. En før-førsteprioritetsordning er noget usundt, idet der er tale om, at enten er det noget, der ikke spiller nogen rolle, eller også betyder det simpelt hen, at de mest yderligststående panthaveres pantebreve mister i værdi uden egen skyld, eller de opnår, at de eventuelt overhovedet ikke kan få dækning, fordi lovgivningsmagten begynder at blande sig i de prioritetsaftaler, der er truffet.

Dertil kommer, at det unægtelig vil pynte på den danske lovsamling, om den bliver så lille som muligt. Derfor fremsatte vort partis ordfører allerede ved første behandling udtalelser vedrørende disse overvejelser om, at man, når man nu skal trappe lovgivningen ned, så skulle gå så vidt, at man fuldstændig afskaffede loven i stedet for kun at gå de 3/4 eller 4/5 af vejen, som regeringsforslaget var udtryk for, men sagde selvfølgelig, at vi ville lytte til de argumenter, der nu kunne komme vedrørende spørgsmålet, om vi kunne overbevises om, at man i denne omgang kun skulle nøjes med det korte skridt.

Imidlertid lykkedes det ikke at fremkomme med tilstrækkelige argumenter for, at man skulle nøjes med det forslag, regeringen var fremkommet med, og derfor overensstemmende med, hvad der var bebudet ved første behandling, fremsatte vi fra

fremskridtspartiets side, da fristen var ved at udløbe, det ændringsforslag, som klart og tydeligt fremtrådte som et ændringsforslag, således som det blev fremsat.

Så kommer der nogle forviklinger rent praktisk, og der foregår mellem de gamle partier her i salen, helt uden at vi aner noget som helst om det, forhandlinger på et fejlagtigt grundlag. Ingen søger kontakt til os, og resultatet bliver så, at vi bliver stillet over for et fait accompli, hvor man vælger en fremgangsmåde, som sjældent eller vist aldrig før har været anvendt i dette ting, til simpelt hen at afvise et mindretals muligheder for at komme til orde, for at fremføre sine synspunkter.

Dette spørgsmål blev så afgjort ved, at de 8 partier uden nogen som helst hensyntagen til at have hørt fremskridtspartiets synspunkter hverken uofficielt eller officielt fra talerstolen under benyttelse af forretningsordenens § 23 simpelt hen afgjorde problemet derhen, at fremskridtspartiets forslag kunne der overhovedet ikke forhandles om.

Det er jo altså majoritetens ret. sørgelige ret, i en forsamling, at man kan nægte at høre på mindretallet. Vi har, for at vi, når vi ikke kan komme for nutidens domstol, så af hensyn til historiens domstol kan få vores synspunkter frem, til folketingets udvalg for forretningsordenen indleveret en redegørelse for, hvordan tingene hænger sammen, og bedt om, at den blev optrykt som et bilag til udvalgets beretning, således at tingene er slået fast på længere sigt, hvordan man skal forholde sig.

Når man har været ude for en sådan fortrædelighed, en enestående fortrædelighed, ved sagens behandling, så kunne man selvfølgelig ræsonnere på den måde, at så vil man ved sådan et lovforslag stemme imod eller undlade at stemme. Flertallet af fremskridtspartiets gruppe har imidlertid, uanset det, vi har været ude for under denne sags behandling, ræsonneret på den måde, at vi som kvækere bøjer os for uretten og simpelt hen stadig fortsætter med at behandle tingene sagligt, og da forslaget jo vitterligt betyder et fremskridt sammenlignet med 1970-loven, vil flertallet af fremskridtspartiets gruppe her ved tredje behandling stemme for regeringens forslag.